

● شنود مکالمات تلفنی

در بحبوحه انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۴ افغانستان «جولیان آسانژ» مدیر سایت افشاگر «ویکی لیکس» اعلام کرد تقریباً تمامی مکالمات تلفنی در افغانستان توسط اداره امنیت ملی امریکا شنود می‌شود. یک ماه پس از نشر این ادعا، مکالمات «ضیاء الحق امرخیل» رئیس دبیرخانه کمیسیون انتخابات که در حال طرح‌ریزی یک تقلب گسترده به نفع یکی از تیم‌های انتخاباتی بود، منتشر شد.

«امیرزی سنگین» وزیر وقت مخابرات افغانستان، در خصوص ادعای جولیان آسانژ به جلسه هیأت دولت این کشور گفت که مکالمات تلفنی شهروندان افغان از طریق دستگاه‌هایی صورت گرفته که توسط نیروهای امریکایی و بریتانیایی برای استفاده در مبارزه با مواد مخدر در افغانستان نصب شده‌اند. با توجه به گفته‌های «سایمون سیپیس» (Simon Tsipis) پژوهشگر ارشد و کارشناس مناسبات بین‌المللی و انستیتو مطالعات امنیت ملی (the Insti-tute for National Security Studies, INSS) در تل‌آویو، مبنی بر همکاری نظامی-امنیتی رژیم صهیونیستی در کنار امریکا در افغانستان، مشخص می‌شود که موساد نیز در شنود مکالمات مقام‌های افغان در روندهای مهم سیاسی این کشور همچون انتخابات، دست داشته است.

«امیرزی سنگین»
وزیر وقت مخابرات
افغانستان، در
خصوص ادعای
جولیان آسانژ به
جلسه هیأت دولت
این کشور گفت که
مکالمات تلفنی
شهروندان افغان از
طریق دستگاه‌هایی
صورت گرفته که
توسط نیروهای
امریکایی و
بریتانیایی برای
استفاده در مبارزه
با مواد مخدر در
افغانستان نصب
شده‌اند

سرمایه‌گذاری‌های رسانه‌ای و سایبری

● تهاجم رسانه‌ای موساد و امریکا پیش از حمله ائتلاف جهانی به افغانستان در ۲۰۰۱

همزمان با حمله ائتلاف جهانی به رهبری امریکا و سقوط «طالبان» پس از حادثه تروریستی یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱، برخی مؤسسات امریکایی-صهیونیستی با توزیع بودجه‌های هنگفت به افغان‌ها و آموزش آنها در راستای ایجاد رسانه‌های مختلف از جمله ایستگاه‌های رادیویی، در افغانستان آغاز به کار کردند.

فعالیت گسترده رسانه‌ای امریکا در افغانستان، در قالب نفوذ مدیریت فرهنگی جنگ نیز تفسیر می‌شود. امریکا با ایجاد رسانه‌های همسو درصدد شد تا از تجربه شکست اتحاد جماهیر شوروی سابق در افغانستان بهره‌برد و حضور نظامی این کشور و عملی‌سازی سیاست‌های واشنگتن در افغانستان، نه تنها با صدای مخالف در این اجتماع سنتی و قبیله‌ای همراه نشود، بلکه توأم با نگاه فرهنگ غربی از سوی مردم باشد. انتشار سرویس‌های خبری و حضور برخی کارشناسان سیاسی که با سفارت امریکا روابط دارند و همچنین پخش سریال‌ها و برنامه‌های مبتذل که هیچ مغایرتی با فرهنگ اسلامی افغانستان نداشتند، از جمله همین اقدامات است.

به عنوان نمونه می‌توان به گروه رسانه‌ای «موبی» به ریاست «سعد محسنی» چهره